

ת"פ 56019/11/18 - מדינת ישראל נגד אינאו שי קסה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 56019-11-18 מדינת ישראל נ' קסה

בפני	כבוד השופטת ענת חולתא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אינאו שי קסה

החלטה

1. ביום 24.2.19 הועלתה טענה מקדמית וב"כ הנאשם עתרה לביטול כתב האישום נגד הנאשם מחמת "אכיפה בררנית". נטען, כי הנאשם נחבל באירוע על ידי בני משפחתה של המתלוננת, באופן שגרם לו לשבר באף. למרות זאת, לא הוגש נגד התוקפים כתב אישום. עוד צוין, כי זהות התוקפים עולה בבירור מחומר הראיות ועל כן האמור בכתב האישום, כי מדובר במי ש"זהותם אינה ידועה למאשימה", אינו נכון.

2. המדינה ביקשה ארכה להגשת תגובתה לביקשה. תמצית תגובת המדינה היא, כדלקמן:

א. אכן בתיק תעודה רפואית ממנה עולה כי הנאשם נחבל, ככל הנראה במועד סמוך ולאחר האירוע נשוא כתב האישום.

ב. יתר הטענות חסרות בסיס ראייתי: הנאשם טען בחקירתו כי הותקף על ידי אחיה של המתלוננת (דרור) במכת אגרוף, אך זה נחקר והכחיש את המיוחס לו. אין ראיה אחרת הקושרת את דרור לתקיפה.

כמו כן כן קשר הנאשם בהודעתו אח נוסף של המתלוננת לתקיפתו וכשנשאל האם היו מעורבים נוספים טען שאינו זוכר. האח שמואל מוסר כי רק דחף את הנאשם כדי להגן על אחותו.

גם מעדות בנו של הנאשם אין עולה כי אחיה של המתלוננת, או אדם אחר, גרמו לחבלות אצל הנאשם.

בתיק ראיות לפיהן הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול במועד האירוע וכן התנהלותו יצרה המולה, במקום ציבורי הומה אדם, כך שבמכלול הנסיבות המאשימה סברה שלא הצטברו ראיות בעוצמה מספיקה המלמדת מי אחראי לחבלות הנאשם.

צורפו מסמכים מתיק החקירה לתמיכה בטענות המאשימה.

ג. מכל מקום, נסיבות העבירה המיוחסות לנאשם - עבירת אלימות כלפי בת זוג על רקע משפחתי, שונות במהותן מנסיבות תקיפת הנאשם, באופן שלא מאפשר להתייחס לשני המצבים כשייכים לאותה "קבוצה" וגם מסיבה זו דין הטענה להידחות.

ד. המאשימה פעלה משיקולים ענייניים, ואין כל התנהגות שרירותית או מפלה או בלתי הוגנת בהתנהלותה.

3. ב"כ הנאשם השיבה לתגובת המדינה, כדלקמן:

א. אין הסבר ראייתי סביר מדוע המאשימה קיבלה את גרסתו השניה של דרור ודחתה את גרסת הנאשם לגבי נסיבות פציעתו. לעניין זה צורפה אמרתו הראשונה של דרור מיום האירוע, שנטען כי אינה מתיישבת עם גרסתו השניה. הראיות מלמדות כי דרור הגיע אל הנאשם, לאחר שהמתלוננת הורחקה מהמקום ולא במטרת הגנה עצמית אלא במטרת נקמה.

המאשימה לא דרשה לבצע עימות במקרה זה ואימצה את הודעתו השניה של דרור כפי שהיא ובכך פעלה באופן שרירותי ומפלה.

שמואל קושר עצמו לאירוע אלים וניכר כי מצמצם חלקו ומרחיק עצמו מאירוע התקיפה. גם אם העדים ראו את הנאשם פוגע במתלוננת ממרחק (טענה המוכחשת על ידי הנאשם) הרי שבעת הגעתם אל המקום המתלוננת כבר לא היתה שם ושני האחים נותרו במקום על מנת ללמד את הנאשם לקח, ומדובר באירוע עברייני.

בנו של הנאשם אינו עד אובייקטיבי כנטען, שכן הוא מעורב בסכסוך ואינו מצוי בקשר עם הנאשם. ואולם, העד עצמו בעצמו קושר את שני דודיו לתקיפת הנאשם. גם אמה של המתלוננת קושרת את שני הבנים לאירוע. המתלוננת עצמה טוענת כי עזבה את המקום ובכך מחזקת הטענה, כי בעת תקיפת הנאשם לא מדובר היה בצורך של הגנה עצמית.

ב. העדים נחקרו באיחור ולאחר שיכלו לתאם גרסאות. החקירה נוהלה באופן מפלה וראיות שעשויות לתמוך בטענות הנאשם לא נבדקו, לרבות חיפוש מצלמות, עריכת עימותים.

ג. המאשימה שקלה שיקולים זרים בהעמדת הנאשם לדין. והמאשימה עצמה טוענת כי שקלה שיקולים המהווים אפליה על רקע מגדרי. מדובר בטענות הפוגעות בשוויון בפני החוק.

ד. היחסים בין המתלוננת לנאשם אינם רלוונטיים. לעומת זאת יש רלוונטיות לפער בעוצמת האלימות שהופעלה, גם על פי הנטען (והמוכחש) בכתב האישום. הנזק שנגרם לנאשם משמעותי וניכר עד היום.

ה. יישומו של המבחן המשולש מלמד כי במקרה מצדיקה את ביטול כתב האישום.

4. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים אני סבורה, כי אין אפשרות להכריע בבקשה בשלב זה.

לאחר שהתרשמתי מהטענות ומהמסמכים שצורפו - מזה ומזה - אני סבורה, כי **לא מדובר על פני הדברים במקרה מובהק** המצדיק ביטול כתב האישום כטענה מקדמית. הדברים נכונים ביחס **לכל אחד מהמבחינים** אליהם הפנתה ב"כ הנאשם ועל פי הלכת **בורוביץ'**, דהיינו הן בשאלת הבסיס העובדתי להשוואה, קיומם של פגמים ועוצמם; הן בשאלה המשפטית של משמעות הפגמים ומידת הפגיעה בתחושת הצדק וההגינות וקיומה של אפליה פסולה; והן בשאלת הסעד הראוי. לו נדרשתי להכרעה לגופו של עניין על יסוד הטענות והמסמכים בלבד, לא הייתי נוטה לקבוע כבר בשלב זה כי עסקינן בהתנהלות מאשימה שתחושת הצדק מחייבת להגיב כלפיה בסעד של ביטול כתב אישום.

5. ואולם, טענות הצדדים שבמחלוקת במקרה זה מבוססות במידה רבה על ראיות שונות ועל **הערכה** שונה של התשתית הראייתית שבתיק. למעשה, עולה שקיימת מחלוקת ביחס לחלק ניכר מעובדות הבסיס שביסוד הבקשה והמחלוקת אינה מתמצה אך בדין משפטי. לאור זאת, אני סבורה כי הכרעה סופית בבקשה תוכל להתקבל רק לאחר חקירת עדים, הבהרת התמונה הראייתית הנוגעת לאירוע כולו, וככל הנדרש גם לרקע

וקביעת ממצאים עובדתיים בעניינם המצויים במחלוקת בין הצדדים.

6. נוכח כל האמור לעיל, אינני סוגרת את הדלת בפני הנאשם כעת, וב"כ הנאשם תוכל לעורר שוב בקשתה במסגרת הסיכומים, לאחר שמיעת ראיות, אם תסבור כי ביססה את התשתית העובדתית והמשפטית הנחוצה לשם כך.

7. במועד הקבוע יתקיים דיון לגופו שלעניין לפי סעיף 144 לחסד"פ וייקבע התיק להוכחות. הצדדים יהיו ערוכים לדיון וכן יהיו ערוכים להגשת מוצגים במועד זה - בין בהסכמה ובין בכפוף לחקירות נגדיות.

8. המזכירות תודיע.

ניתנה היום, כ"ה אדר ב' תשע"ט, 01 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.